

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. De interpretatione privilegii exemptionis à decimis solvendis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

stante c. Nuper immunes sunt religiosi vi capituli ex parte: à solvendis decimis ex novalibus, suis laboribus, aut sumptibus post Lateranense etiam excultis, ita constitutioni illi in cit. capit. Nuper facta, non derogatur per concessa postmodum religiosis privilegia, nisi per clausulam specialem, derogantem omni contrariae constitutioni, sub expressis verbis, in Concilio etiam generali facta, ob defectum scilicet intentionis in concedente privilegium, prout passim docetur de constitutionibus in Generali aliquo Concilio factis: & hinc si hodie concedatur religioso ordini privilegium immunitatis à solvendis decimis, absque speciali derogatione c. Nuper. extendit quidem se tale privilegium, ut de praediis non teneantur solvere decimas hi religiosi, si, antequam ad illos talia prædia devenerunt, nullæ ex illis soluta fuerunt decimæ, non tamen extendit se ad prædia, ex quibus decimæ soluta fuerunt, antequam ad religiosos prædia talia devenerunt: si vero in concessione immunitatis hujus expressæ derogetur c. Nuper, vel omni contrariae constitutioni, in Concilio Generali etiam facta, immunes erunt religiosi tales à dandis decimis, etiam prius, quam ad illos talia prædia devenerunt, decimæ ex illis soluta fuerunt.

§. V.

De interpretatione privilegij exemptionis à decimis solvendis

Primò privilegium, quo à Sede Apostolica aliqui in genere eximuntur à solvendis decimis, intelligi non debet de prædiis conductitiis, prout sumitur ex

c. Dilecti 8, b. t. quia privilegium principis, quatenus cedit in alterius prædictum, strictè interpretati opere, nigrave damnum inferatur tertio, et graviter nocere non intendit, qui prægium concedit, Pontifex.

Non extendit se Privilium hoc munitatis, ad agros v. g. & fundos, quæ aliis excolendos in Emphyteusis v. g. aliter propriè elocant, quæ sicut in decima solvi debeant à coloniis v. g. ex c. Lices 11, b. t. Et ex Clementis i. eodem tum ob rationem paulò antedictam, tum quod verba privilegij velut que tantum eximant à decimis solvent ex prædiis, quæ propriis laboribus, et sumptibus excolunt, quorum neutrum sit in casu hoc: si tamen privilegium est reale, & diceret, eximi prædium forum talium ab onere solvendorum decimarum, tum in tali casu etiam elocet ab his religiosis prædia gauderent concessa immunitate, cum prædia etiam elocata sub dominio talium religiosi maneat.

Tertiò privilegium talis exemptionis quamvis ex parte eorum, quibus detale privilegium, favorable constat possit, quatenus scilicet faveret religiosi, absolute tamen odiosum posse est, & consequenter strictè interpretationem, tum quia iuri communii detegat, non quia cedit in præjudicium tertii. Eius statum scilicet Parochialium, parochorum &c. & hinc id ita intelligendum est, ut ultra verborum propriam, & litterarum significationem, extendi non debet, etiam ob majoritatem rationis, & similitudinem exceptio aut limitatio apposita sit, omnino quidem comprehendat, substantia ergo

Iecato exigat, & nulla conjecturæ de strictiore presumenda privilegium concedentis mente, aut contradictionis, seu absurdii devitandi necessitas, &c. urgeat, uti colligitur ex e. Ad audiendum 12. h. t.

S. VI.

Quibus modis privilegium non solvendi decimas amittatur?

Tribus potissimum modis hoc privilegium amitti censetur,

Primo, si privilegium tale progressu temporis in grave prejudicium Ecclesiæ Patochialis cedat, vel eorum, ad quos alias tales decimas pertinerent, ita ut scandalum, & querela justa inde oriantur; in tali enim casu cessat, aut revocari debet tale privilegium, uti sumitur ex 1. Sugg. 9. b. t. cum non sit intentio concedentis tale privilegium immunitatis à solvenda decimis, in grave prejudicium alterius Ecclesiæ illud concedere.

Secundo amittitur hoc privilegium immunitatis per non usum, sive usum contrarium quadraginta annis de jure novo continuatum, si scilicet per tantum temporis spatium decimæ à privilegiatis soluta sint, intra hoc enim tempus praescribi potest obligatio etiam contra Ecclesiæ.

Tertio amittitur hoc privilegium per transaktionem, seu compositionem inter partes post obtentum privilegium factam, uti colligitur ex cap. 8. & 9. b. t. (cum per talem conventionem fieri videatur privilegii renuntiatio) & per alienationem praeditorum, quæ ratione privilegii religiosis v. g. concessi exempta erant, ab onere decimuarum, cum per

talem alienationem jam non sub privilegiatis, quibus principaliter immunitas à solvenda decimis ex hoc praedio suo concessa est, maneat praedium tale, sed transeat ad dominum non privilegium.

SECTIO IV.

De personis & Ecclesiis, quibus pendenda sunt decimæ, & tempore ac loco, quo sunt solvenda.

S. I.

Quibus personis & Ecclesiis decimæ sunt solvenda.

DE jure communi Canonico Parochis, sive Rectoribus Ecclesiæ Patochialium decimæ ex fructibus praediorum, quæ intra fines cuiuscunque sita sunt, integræ solvenda sunt, ut constat ex e. Cum contingat 29. & ex e. Cum in tua 30. b. t. ita ut fundatam in jure intentionem pro se habeat Parochus, in ordine ad decimas, contra quemcunque possessorem juris decimandi, cui jus immunitatis probandæ incumbit, cum ex primæa decimarum institutione jus decimandi annexum sit curæ animarum. Negari tamen non potest, quin aliis etiam sepe Clericis, Præpositis v. g. Decanis, Canonicis, vel aliis beneficiatis, secundum portionem, quæ eorum dignitatibus, beneficiis, &c. applicata sunt, jus decimandi competat (uti colligitur etiam ex e. Ex parte 21. b. t.) postquam auctoritate Ecclesiæ redditus cujuscunque Parochia in plura beneficia sunt divisi;

cum